

[Justitsministeren]

Hertil kommer som noget meget væsentligt, at et dyreværnsråd med den kompetence, som SF foreslår, ikke vil have det dertil hørende ansvar, og det er netop noget, jeg lægger afgørende vægt på: at kompetencen og ansvaret i disse sager må hænge sammen. Det er Folketinget, der har ansvaret for dyreværnsloven, og det er den til enhver tid siddende justitsminister, der har ansvaret for bekendtgørelser og cirkulærer i henhold til loven.

Derfor bør det også være Folketinget og ministeren, der har den udførende kraft med hensyn til ændringer på dette område, fordi ansvar og kompetence som sagt bør følges ad. Det udelukker jo ikke – som jeg også var inde på, da vi havde drøftelsen sidst – at der kan være behov for en styrkelse af den rådgivningsfunktion og det samarbejde, der bør være på dette område, men som sagt hænger ansvar og kompetence efter min opfattelse tæt sammen.

For det andet foreslår SF, at der inden år 2000 skal være gennemført en række omlægninger for så vidt angår dyr i landbruget; bl.a. foreslår man, at der indføres forbud mod fiksering af søer og regler om motion og obligatorisk udendørs ophold om sommeren for køer. Jeg har sympati for sådanne forslag, når de kan føre til en forbedret dyrevelfærd. Også i Dyreværnsudvalgets betænkning kom det jo enstemmigt – også omfattende repræsentanterne for dyrebeskyttelsesforeningerne – til udtryk, at regler om opholdsrum og inventar for dyr i landbruget alene kan fastsættes, hvis reglerne beror på en forpligtelse af international karakter, medmindre der er tale om regler af mindre indgribende betydning.

Udvalgets forslag er baseret på det efter min mening helt realistiske udgangspunkt, at dansk landbrug befinder sig i en konkurrencesituation, og at Danmark som medlem af Det Europæiske Fællesskab må respektere bl.a. princippet om varernes frie bevægelighed. Pålægger vi dansk landbrug mindre rentable driftsformer end dem, der kan anvendes i det øvrige EF, ja, så vil produktionen flytte til andre EF-lande, hvor de skærpede regler ikke gælder, og så er der ikke opnået nogen dyreværnsmæssig gevinst.

Lad mig bare minde om den udvikling, vi har oplevet på burhønsområdet, hvor vi jo så, at hele eksporten pludselig forsvandt. Hvis formålet er at hjælpe dyrene og ikke blot at flytte

problemet, er der ikke megen dyreværnsmæssig fornuft i at pålægge dansk landbrug særlige restriktioner af hensyn til dyrevelfærd.

Vejen til skærpede, dyreværnsmæssigt begrundede regler går efter både min og Dyreværnsudvalgets opfattelse gennem det internationale samarbejde, først og fremmest gennem samarbejdet i EF, og her må det være naturligt for Danmark med de holdninger, vi har, at presse på for at opnå nogle reguleringer i fællesskab på dette felt.

Jeg vil gerne føje til, at det jo i bemærkningerne til regeringens lovforslag på side 14 udtrykkeligt er anført, at Justitsministeriet i EF vil indtage en positiv holdning til forslag om fastsættelse af fælles internationale bestemmelser, som efter praktiske og videnskabelige erfaringer kan forbedre produktionsdyrenes velfærd. Her er der altså tale om en binding, som vi selv påtager os, når det gælder forhandlinger om udformningen af kommende bestemmelser på dette felt.

Vi vil som sagt være positive over for forslag, der sigter mod indførelse af produktionssystemer, hvor permanent fiksering af dyr undgås, forudsat at disse systemer medfører dyrevelfærdsmæssige fordele, som kan stå mål med de fornødne økonomiske investeringer, og forudsat at der etableres rimelige overgangsordninger. Jeg hæftede mig ved, at også fru Karen Jespersen havde det synspunkt, at overgangsordninger i alle tilfælde må være noget helt centralt.

Med hensyn til pladsforholdene vil Justitsministeriet også støtte internationale initiativer, der går i retning af at undgå overbelægning i staldene. At der er realitet i regeringens hensigter på det område, illustreres bl.a. af det danske initiativ vedrørende æglægningsbure, der blev taget på et EF-landbrugsministermøde i november måned 1990. Regeringen opfordrede EF-Kommissionen til at fremskynde færdiggørelsen af en rapport om æglæggende hønser velfærd mest muligt, og landbrugsministeren opfordrede også til, at der gennem tværnationale projekter gennemføres forskning i og udvikling af konkurrencedygtige alternative produktionssystemer, der bedre end de hidtidige bursystemer tilfredsstillende hønernes naturlige behov.

Endelig opfordrede regeringen til, at der snarest træffes principbeslutning på EF-plan om